

OSROMOCON (2) *part praet pass pf*

osromocon (1), **osromocony** (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

sg m N (praed) osromocon (1). ◇ pl N subst osromocon(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: osromocon od kogo (1).

Sł stp s.v. osromocić, Cn brak, Linde XVII w. s.v. osromocić.

Zniesławiony, zhańbiony (2) : Bðfe gefchrey haben. Złe flynąć/ et bezecnym zořtać. Ofromocon być. Infamari. Calag 98a; Krolewny Polłkie nieřpráwiedliwie ofromocone/ y z dziedzictwá złupione/ od Ludwiká. StryjKron 452 marg.

Synonimy: osławiony, pohańbiony, zhańbiony.

Cf [OSROMOCIĆ]

AW